

Eur. Alc. 1-27

ΑΠΟΛΛΩΝ

ἼΩ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὄν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος
Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
οὗ δὴ χολωθεὶς τέκτονας Δίου πυρὸς 5
κτείνω Κύκλωπας· καί με θητεύειν πατῆρ
θνητῶ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένω
καὶ τόνδ' ἔσφζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
ὀσίου γὰρ ἀνδρὸς ὄσιος ὢν ἐτύγχανον 10
παιδὸς Φέρητος, ὄν θανεῖν ἐρρυσάμην,
Μοίρας δολώσας· ἦγεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἄδμητον Ἄιδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους, 15
πατέρα γεραῖαν θ' ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,
οὐχ ἠὔρε πλὴν γυναικὸς ἥτις ἤθελεν
θανεῖν πρὸ κείνου μηκέτ' εἰσορᾶν φάος·
ἢ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
ψυχορραγοῦσα· τῆδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρα 20
θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
ἐγὼ δέ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχην,
λείπω μελάθρων τῶνδε φιλάτων στέγην.
ἦδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
ἱερέα θανόντων, ὅς νιν εἰς Ἄιδου δόμους 25
μέλλει κατάξειν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο,
φρουρῶν τόδ' ἦμαρ ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεῶν.